

førget for Fangerne's Underviisning, for deres morallse og religiøse Opdragelse, for deres hensigtsmæssige Beshæftigelse, for at de kunne faae Bevægelse, frist Luft og et Opholdssted, der tilfredsstiller Sundhedens Forbringer; man har indrettet Kirken saaledes, at Fangerne i Fællesskab, uden at see hinanden, kunne modtage den religiøse Opbyggelse. Dette System gaaer jo netop ud paa at tage Hensyn til den enkelte Fange, at behandle ham for sig. Naar en Lærer skal undervise i Fællesskab, er det umuligt for ham at tage Hensyn til den enkelte Fanges særegne Kræfter; dette muliggjør man i et Cellefængsel, og hele Spørgsmaalet er altsaa, om denne Fremgangsmaade skulde være uhenigtsmæssig med Hensyn til Truentimmer. Jeg maa tilstaae, at det har forundret mig at see, at man i Regjeringsudkastets Motiver uden videre forudsætter dette som givet. Jeg troer tværtimod, at man paa de Steder, hvor man har prøvet det, er kommen til det modsatte Resultat. Man har erkjendt, at Qvinderne lige saa stærkt som Mændene ere modtagelige for Underviisning og Opdragelse i Fængslet, og at det er meget lettere at beshæftige Qvinderne i Enkeltceller end Mændene, og jeg troer derfor, som sagt, at man snarere maatte komme til det modsatte Resultat af det, man her har forfægtet. Saameget synes mig i alt Fald vist, at det maa være ynskeligt at udskyde Spørgsmaalet for Dieblifket, istedetfor at tage en Beslutning, hvorved vi udelukke Muligheden af Gjennemførelsen af Cellesystemet. Naar man tager de særegne Egenskaber hos enhver enkelt Fange i Betragtning, saa er det ganske vist, at den, der oftere har gjort sig skyldig i Forbrydelser, paa hvem Cellefængslet allerede har vist sig virkningsløst, ikke bør indsættes i Enkeltcelle, men i den Henseende forekommer det mig, at Udvalget er aldeles enig baade med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og ogsaa med Regjeringsudkastet, men det antager med Føie, at det sjældent er Tilfældet, at saaledes Fællesskabet mellem Fangerne skal indtræde. Vor tidligere Lovgivning har forøvrigt ogsaa givet frie Hænder med Hensyn til Fangerne's Behandling. Fangerne indbønnes nu ikke i et bestemt Fængsel, og i Loven af 30te November 1857

er det kun bestemt, at ordentligviis skal Forbedringshuusstraffen udsønes i Cellefængsel, og der er altsaa i dette Dieblif allerede givet Regjeringen frie Hænder. Spørgsmaalet er kun, om vi skulle behandle Qvinderne som Forbedringshuusfanger efter andre Regler end Mændene; det kan jeg ikke stemme for, og jeg troer derfor, at det er rigtigt, at vi bygge de Fængsler, som Alle kunne være enige om at bygge, og at vi søge at beholde Søqvæsthuset saalænge, indtil vi kunne blive enige om Maa den, hvorpaa vi skulle opføre Cellefængsler.

Tscherning: Af det Foredrag, vi hørte af den ærede sidste Tale, forekommer det mig tydeligt at fremgaae, at ibetmindste Enkelte af dem, der slutte sig til Fleertallet, gjøre det, fordi de mene, at Bestemmelserne angaaende Straffesystemet her i Landet og det dermed i Forbindelse staaende Fængselsvæsen endnu ikke er afgjort og ikke bør være afgjort, men at man skal udsætte Afgjørelsen deraf til en senere Tid og altsaa bygge et Fængsel, som egentlig ikke griber ind i det hele System eller bringer det til Afgjørelse. Nu er det derimod min Mening, at vi i denne Henseende have vundet den fornødne Erfaring og kunne komme til en fuldkommen Afgjørelse, navnlig gennem det Forslag, der er stillet af Mindretallet. Ved Hjælp af dette Forslag fyldestgjør man, saa forekommer det mig, alt det Krav, som de ærede Herrer stille til at udvide Cellefængslerne, om det behøves, og man fyldestgjør tillige Regjeringens, som det forekommer mig, aldeles hensigtsmæssige Forlangende om paa eengang at kunne omfatte den hele Afgjørelse af denne Sag. Ved at gaae ind paa Regjeringens Forslag, modificeret, om man vil, ved Mindretallets Forslag, giver man Midlerne til at ordne Forholdet i dets Heelhed uden at indskrænke de Indflydelser, der kunne komme til at gjøre sig gjældende paa Grund af senere Betragtninger af det menneskelige Væsen ligeoverfor Straffelovgivningen; thi det er egentlig det, det dreier sig om. Hvad mig personlig angaaer, da har jeg den Overthynding, at Dagcellefængslet, selv benyttet paa den indskrænkede Maade, hvorpaa man nu anvender det, berøer for en væsentlig Deel paa en fejl